

9 Απριλίου 2020

Η μαμά μου

Επιστήμες, Τέχνες & Πολιτισμός / Κοινωνιολογικά (κοινωνική πρόνοια & οικογενειακά θέματα)

«Η μαμά μου είναι πολύ όμορφη! Πολύ όμως! Δεν το είχα προσέξει μέχρι πριν λίγο καιρό. Δουλεύει σε μια εταιρεία που πρέπει (λέει) να πηγαίνει περιποιημένη. Αυτό σημαίνει να ντύνεται όμορφα, να βάφεται και να ισιώνει κάθε πρωί τα μαλλιά της!

Τις τελευταίες 20 μέρες δουλεύει στο σπίτι. Δε χρειάζεται να τη δω μετά τις 18:00 το απόγευμα, ούτε χρειάζεται κάποιες μέρες να επιστρέψει στις 21:00 τη νύχτα. Το πρωί συνεχίζει και ξυπνάει νωρίς και περπατώντας στις μύτες, μας κλείνει την πόρτα του δωματίου και κάθεται στον υπολογιστή της.

Τη χαζεύω την ώρα που πληκτρολογεί, που σημειώνει ή μιλάει στο τηλέφωνο. Και όσο την κοιτάζω, τόσο πιο όμορφη μου φαίνεται! Η καλημέρα της είναι πλέον αχτένιστη. Έχει άβαφο πρόσωπο και φοράει πολλά χρώματα, που μάλλον δεν ταιριάζουν μεταξύ τους. Περπατάει με τις κάλτσες και δε γκρινιάζει πια για το αν αργώ να ετοιμαστώ για το φροντιστήριο. Ούτε ψάχνει σαν τρελή, να βρει που άφησε πάλι τα κλειδιά του αυτοκινήτου της. Όταν θέλω αγκαλιά, μου τη δίνει εκείνη τη στιγμή. Ούτε λίγο πριν, ούτε λίγο πιο μετά. Εκείνη ακριβώς τη στιγμή που τη χρειάζομαι! Και δε μυρίζει πια το όμορφο, αγοραστό άρωμα της. Μυρίζει κάτι άλλο πιο μεθυστικό. Αυτό το άρωμα της μαμάς μου!

Η μαμά μου είναι πιο όμορφη από ποτέ! Ακόμα και τη στιγμή που είναι κόκκινα τα μάτια της, μετά από τηλεφώνημα με τη δική της μαμά. Της λείπει πολύ η γιαγιά πιστεύω. Γι' αυτό μάλλον κλαίει κρυφά...

Δε ξέρω αν τα κορίτσια αγαπιόμαστε πιο βαθιά. Μπορεί και τα αγόρια να αγαπιούνται έτσι, αλλά δεν το ξέρω. Δόξα το Θεό, δεν έχω αδερφό για να μου πει! Με τρομάζει πολύ όταν ο μπαμπάς μπαίνει στο σπίτι. Πάει ακόμα στη δουλειά του. Πάει σούπερ μάρκετ. Πάει κρεοπώλη. Μπαίνει στο σπίτι και νομίζω ότι είναι γεμάτος κορονοϊό! Και ότι θα με κολλήσει και μένα! Και ότι γενικά θα μας κολλήσει όλους!

Μου λείπουν και οι φίλοι μου και η δασκάλα μου και όλα! Και φοβάμαι τόσο πολύ, που θέλω να τελειώσει όλο αυτό!

Αλλά πιστεύω ότι μετά από μήνες ή και χρόνια, που θα θυμάμαι αυτή την περίοδο της ζωής μου σαν την πιο επικίνδυνη και φοβισμένη, ένα πράγμα θα θυμάμαι πιο πολύ.

Πόσο όμορφη ήταν η μαμά μου, μόνο και μόνο επειδή την είχα σπίτι ακριβώς όσο τη χρειαζόμουν. 24 ώρες το 24ωρο!»

Ιωάννα, 11 ετών

πηγή: Free Mind